

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 14 stycznia 2022 r.

Druk nr 617

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pan
Tomasz GRODZKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mam zaszczyt przesłać Panu Marszałkowi do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 46. posiedzeniu w dniu 13 stycznia 2022 r. ustawę

o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu.

Jednocześnie pragnę poinformować, że ustawa ta została wniesiona przez Radę Ministrów w trybie art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z poważaniem

(-) Elżbieta Witek

U S T A W A

z dnia 13 stycznia 2022 r.

o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 716, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 62b w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) odbiorców paliw gazowych:
 - a) w gospodarstwach domowych,
 - b) będących wspólnotami mieszkaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2021 r. poz. 1048), albo spółdzielniami mieszkaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1208),
 - c) innych niż podmioty, o których mowa w lit. b, które z mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub zobowiązane do zapewnienia paliwa gazowego w lokalach mieszkalnych na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe, w lokalach podmiotów, o których mowa w lit. d, w zakresie, w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby określone w tym przepisie lub do lokalnej produkcji ciepła

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych oraz ustawę z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 868, 1093, 1505, 1642, 1873, 2269, 2271, 2376 i 2490 oraz z 2022 r. poz. 1.

zużywanego w gospodarstwach domowych znajdujących się w budynkach wielolokalowych lub w lokalach podmiotów określonych w lit. d, pod warunkiem złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 62ba,

- d) o ile złożą oświadczenie, o którym mowa w art. 62bb, będących:
- podmiotami udzielającymi świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby udzielania tych świadczeń,
 - jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej w rozumieniu art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 i 2270 oraz z 2022 r. poz. 1 i 66), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby świadczenia pomocy społecznej,
 - noclegowniami i ogrzewalniami, o których mowa w art. 48a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
 - jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821 oraz z 2021 r. poz. 159, 1006, 1981, 2270 i 2328), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
 - podmiotami systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
 - podmiotami tworzącymi system szkolnictwa wyższego i nauki, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478, 619, 1630, 2141 i 2232), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
 - podmiotami prowadzącymi żłobki i kluby dziecięce, a także dziennymi opiekunami, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2021 r. poz.

- 75, 952, 1901 i 2270), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
- kościołami i innymi związkami wyznaniowymi, o których mowa w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2017 r. poz. 1153), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby działalności niegospodarczej,
 - podmiotami prowadzącymi działalność kulturalną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby tej działalności,
 - podmiotami prowadzącymi działalność archiwalną, o której mowa w art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby tej działalności,
 - ochotniczymi strażami pożarnymi w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. poz. 2490), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby realizacji zadań określonych w tej ustawie,
 - placówkami zapewniającymi całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekłe chorym lub osobom w podeszłym wieku, o których mowa w art. 67 i art. 69 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
 - rodzinnymi domami pomocy, o których mowa w art. 52 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, oraz mieszkaniami chronionymi, o których mowa w art. 53 tej ustawy, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
 - centrami integracji społecznej, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,

- klubami integracji społecznej, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
- warsztatami terapii zajęciowej, o których mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981), oraz zakładami aktywności zawodowej, o których mowa w art. 29 ust. 1 tej ustawy, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności,
- organizacjami pozarządowymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 oraz z 2021 r. poz. 1038, 1243, 1535 i 2490) oraz podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 tej ustawy, w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby działalności pożytku publicznego,
- spółdzielniami socjalnymi, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2085), w zakresie w jakim zużywają paliwo gazowe na potrzeby podstawowej działalności

– które stosuje się do dnia 31 grudnia 2023 r.”;

2) po art. 62b dodaje się art. 62ba–62be w brzmieniu:

„Art. 62ba. 1. Odbiorcy, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b i c, przed zawarciem ze sprzedawcą paliw gazowych umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej składają temu sprzedawcy oświadczenie, o którym mowa w ust. 2.

2. Oświadczenie składane przez odbiorcę zawiera:

- 1) oświadczenie o spełnianiu warunków pozwalających na uznanie go za odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b lub c;
- 2) wskazanie danych służących określeniu szacowanej części paliwa gazowego, która będzie używana na potrzeby:
 - a) odbiorców w gospodarstwach domowych w lokalach mieszkalnych lub na potrzeby wytwarzania ciepła używanego przez odbiorców w

gospodarstwach domowych w lokalach mieszkalnych oraz na potrzeby części wspólnych budynków wielolokalowych, oraz

- b) odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d, prowadzących działalność w lokalach odbiorcy, o którym mowa w ust. 1,
 - c) inne niż określone w lit. a i b;
- 3) określenie szacowanej części paliwa gazowego, która będzie zużywana na potrzeby, o których mowa w pkt 2.

3. Określenie szacunkowej części paliwa gazowego w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2, jest dokonywane przez odbiorcę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45a lub z uwzględnieniem powierzchni lokali mieszkalnych i użytkowych, charakteru prowadzonej w nich działalności oraz posiadanych danych historycznych.

4. Osoba działająca w imieniu i na rzecz odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, która mimo ciążącego na niej obowiązku nie złożyła oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, albo w oświadczeniu tym określi szacowaną część paliwa gazowego, która będzie zużywana na potrzeby, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c, w sposób rażąco sprzeczny z ust. 3, ponosi na zasadzie winy odpowiedzialność wobec sprzedawcy paliw gazowych do kwoty stanowiącej iloczyn różnicy w cenie paliwa gazowego zawartej w cenniku sprzedawcy paliw gazowych a ceną w taryfie tego sprzedawcy oraz ilością paliwa gazowego zużytego na potrzeby, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. c.

5. Niezłożenie przez odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. c, oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, uprawnia sprzedawcę paliw gazowych do niestosowania wobec tego odbiorcy taryfy, o której mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2.

6. W przypadku umów, o których mowa w ust. 1, zawartych na okres dłuższy niż rok odbiorca składa oświadczenia, o których mowa w ust. 2, nie rzadziej niż raz w roku.

Art. 62bb. 1. Odbiorca paliw gazowych, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d, przed zawarciem ze sprzedawcą paliw gazowych umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej składa temu sprzedawcy oświadczenie, które zawiera:

- 1) oświadczenie o spełnieniu warunków pozwalających na uznanie go za odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d;

- 2) wskazanie danych służących określeniu szacunkowej części paliwa gazowego, które będzie zużywane na potrzeby:
 - a) o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d, oraz
 - b) inne niż określone w tym przepisie;
- 3) określenie szacowanej części paliwa gazowego, która będzie zużywana na potrzeby, o których mowa w pkt 2.

2. Określenie szacunkowej części paliwa gazowego w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywane przez odbiorcę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45a lub z uwzględnieniem powierzchni lokali, charakteru prowadzonej w nich działalności oraz posiadanych danych historycznych.

3. Osoba działająca w imieniu i na rzecz odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, która w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, określi szacowaną część paliwa gazowego, która będzie zużywana na potrzeby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, w sposób rażąco sprzeczny z ust. 2, ponosi na zasadzie winy odpowiedzialność wobec sprzedawcy paliw gazowych do kwoty stanowiącej iloczyn różnicy w cenie paliwa gazowego zawartej w cenniku sprzedawcy paliw gazowych a ceną w taryfie tego sprzedawcy oraz ilością paliwa gazowego zużytego na potrzeby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b.

4. Niezłożenie przez odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d, oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, uprawnia sprzedawcę paliw gazowych do niestosowania wobec tego odbiorcy taryfy, o której mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2.

Art. 62bc. 1. Oświadczenia, o których mowa w art. 62ba ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 62bb ust. 1 pkt 1 i 2, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2. Oświadczenia, o których mowa w art. 62ba ust. 2 i art. 62bb ust. 1, podpisuje się własnoręcznie lub podpisem posiadającym kwalifikowany certyfikat podpisu elektronicznego wystawiony przez dostawcę usług zaufania, o którym mowa w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797), osoby uprawnionej do reprezentacji podmiotu.

Art. 62bd. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wzory oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 i art. 62bb ust. 1, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i komunikatywności tych oświadczeń oraz potrzebę ujednolicenia ich formy.

Art. 62be. 1. Kto nie dopełnia obowiązku złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 62ba, w imieniu i na rzecz podmiotów określonych w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b, podlega karze grzywny od 500 do 50 000 złotych.

2. W przypadku ukarania za czyn określony w ust. 1 sąd może orzec zakaz zajmowania stanowiska członka zarządu wspólnoty mieszkaniowej lub spółdzielni mieszkaniowej.

3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

3) po art. 62f dodaje się art. 62g–62j w brzmieniu:

„Art. 62g. 1. W przypadku zatwierdzenia przez Prezesa URE taryfy skalkulowanej przez przedsiębiorstwo energetyczne zgodnie z art. 62f ust. 1, zwane dalej „podmiotem uprawnionym”, zgodnie z art. 62f, podmiotowi uprawnionemu przysługuje z tego tytułu rekompensata ustalana na zasadach określonych w art. 62h–62j.

2. Rekompensata, o której mowa w ust. 1, przysługuje podmiotowi uprawnionemu za każdy miesiąc kalendarzowy począwszy od dnia wprowadzenia przez podmiot uprawniony do stosowania taryfy skalkulowanej na zasadach określonych w art. 62f, nie wcześniej niż od dnia 1 stycznia 2022 r.

Art. 62h. 1. Rekompensata, o której mowa w art. 62g ust. 1, przysługuje podmiotowi uprawnionemu za każdy miesiąc kalendarzowy okresu, o którym mowa w art. 62g ust. 2, w kwocie stanowiącej sumę:

1) faktycznych kosztów zakupu paliwa gazowego poniesionych na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych dla dostaw w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, pomniejszonych o koszty uzasadnione w kosztach przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ust. 2 i 3 oraz o kwotę zaliczki na poczet rekompensaty ustalonej zgodnie z pkt 2, która została wypłacona podmiotowi uprawnionemu na poczet miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o rekompensatę;

- 2) zaliczki na poczet rekompensaty należnej za miesiąc następujący po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, w kwocie stanowiącej różnicę między kosztami planowanymi do poniesienia przez podmiot uprawniony w miesiącu następującym po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty a kosztami uzasadnionymi w kosztach przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ust. 2 i 3.

2. Wysokość rekompensaty miesięcznej, o której mowa w ust. 1, ustala się zgodnie z następującym wzorem:

$$R = (K_F - K_{T-1} - R_{2(m-1)}) + (K_P - K_{T+1})$$

gdzie:

- R – oznacza kwotę rekompensaty miesięcznej (zł),
- K_F – oznacza faktyczny koszt zakupu paliwa gazowego na potrzeby odbiorców w gospodarstwach domowych dla dostaw w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, udokumentowany zgodnie z prowadzoną przez podmiot uprawniony ewidencją księgową (zł),
- K_{T-1} – oznacza koszty przyjęte jako koszty uzasadnione zakupu paliwa gazowego w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty (zł). Do wyliczenia kosztów uzasadnionych, o których mowa w zdaniu pierwszym, przyjmuje się iloczyn średniego jednostkowego kosztu zakupu paliwa gazowego, określonego przez Prezesa URE w decyzji zatwierdzającej taryfę skalkulowaną przez podmiot uprawniony zgodnie z art. 62f, oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowych, o której mowa w zdaniu drugim, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony, wykazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f i stanowiącą dla miesiąca:
- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
 - 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
 - 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
 - 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
 - 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
 - 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;

- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8% tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości,

$R_{2(m-1)}$ – oznacza kwotę zaliczki na poczet rekompensaty wypłaconej podmiotowi uprawnionemu na poczet miesiąca poprzedzającego miesiąc złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty (zł),

K_p – oznacza planowany koszt zakupu paliwa gazowego dla dostaw w miesiącu następującym po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, według oświadczenia podmiotu uprawnionego (zł). Do wyliczenia kosztów uzasadnionych przyjmuje się iloczyn stawki referencyjnej w wysokości 310 zł za megawatogodzinę oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowego, o której mowa w zdaniu poprzedzającym, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony wykazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej na zasadach określonych w art. 62f i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8% tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości,

K_{T+1} – oznacza koszty przyjęte jako koszty uzasadnione zakupu paliwa gazowego w miesiącu następującym po miesiącu złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty (zł). Do wyliczenia kosztów uzasadnionych, o

których mowa w zdaniu pierwszym, przyjmuje się iloczyn średniego jednostkowego kosztu zakupu paliwa gazowego, określonego przez Prezesa URE w decyzji zatwierdzającej taryfę skalkulowaną przez podmiot uprawniony zgodnie z art. 62f, oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowych, o której mowa w zdaniu drugim, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony, wykazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8% tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości.

3. Rekompensata miesięczna, o której mowa w ust. 1, jest wypłacana na wniosek podmiotu uprawnionego. Ostatni wniosek o wypłatę rekompensaty miesięcznej składa się w terminie do dnia 25 stycznia 2023 r.

4. Wypłacone rekompensaty miesięczne pomniejszają wysokość korekty, o której mowa w art. 62f ust. 4.

Art. 62i. 1. Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 62g, jest Zarządca Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1874 oraz z 2021 r. poz. 1505), zwany dalej „zarządcą rozliczeń”.

2. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych.

3. Wraz z wnioskiem o wypłatę rekompensaty podmiot uprawniony składa oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że ceny i stawki opłat, za okres wniosku o rekompensatę, stosowane względem odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 lit. b–d ustawy, są zgodne z art. 10 ustawy z dnia 13 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. ...).”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Warunkiem wypłaty rekompensaty jest złożenie oświadczenia.

4. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku, z zastrzeżeniem ust. 12. W przypadku gdy wartość obliczonej zgodnie ze wzorem rekompensaty za dany miesiąc jest ujemna, rekompensata miesięczna w tym miesiącu nie jest wypłacana. Ujemna wartość rekompensaty zostanie rozliczona we wnioskach za kolejne okresy. Zatwierdzenie wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

5. W przypadku gdy wniosek zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe, zarządca rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest przez zarządcę rozliczeń wypłacana zgodnie z ust. 4.

6. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku o wypłatę rekompensaty w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia wniosku w zakresie, w jakim kwota rekompensaty budzi wątpliwości, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

7. Odmowa, o której mowa w ust. 6, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.

8. Zarządca rozliczeń może żądać od podmiotu uprawnionego przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty w terminie 12 miesięcy od dnia wypłaty kwoty rekompensaty za ostatni miesiąc, za który została wypłacona rekompensata, o której mowa w art. 62g ust. 1.

9. Jeżeli podmiot uprawniony w okresie 12 miesięcy od dnia wypłaty ostatniej z rekompensat miesięcznych, o której mowa w 62h ust. 1, zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi, kwotę rekompensaty uznaje się za pobraną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

10. Wniosek o rekompensatę składa się do 25. dnia każdego miesiąca.

11. Po zakończeniu roku kalendarzowego zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu na podstawie otrzymanego od tego podmiotu wniosku o rozliczenie rekompensaty i niezwłocznie informuje Prezesa URE o wynikach dokonanej weryfikacji. W przypadku gdy suma rekompensat przekracza kwotę korekty, o której mowa w art. 62f ust. 4, nadpłata ponad kwotę korekty podlega zwrotowi zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez podmiot uprawniony żądania zwrotu od zarządcy rozliczeń. Zwrot nadpłaty, o której mowa w zdaniu poprzednim, nie może przekraczać sumy wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwot rekompensat miesięcznych. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia otrzymania decyzji.

12. W przypadku braku środków na wypłatę rekompensat zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę do czasu zapewnienia środków na ten cel.

13. Procedura weryfikacji i rozpatrywania wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywa się wyłącznie w formie elektronicznej. Wnioski składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu uprawnionego.

14. W sprawach decyzji wydawanych przez zarządcę rozliczeń organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do zarządcy rozliczeń jest minister właściwy do spraw energii.

15. Zarządca rozliczeń informuje Prezesa URE o wypłaconych podmiotowi uprawnionemu na podstawie otrzymanego od tego podmiotu wniosku o weryfikację kwot rekompensat, w terminie 7 dni od dnia dokonania wypłaty.

Art. 62j. Rekompensaty, o których mowa w art. 62g, są finansowane z Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532 oraz z 2021 r. poz. 1093).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 2249) po art. 70b dodaje się art. 70c w brzmieniu:

„Art. 70c. 1. W terminie do dnia 30 września 2023 r. przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, z wyjątkiem przedsiębiorstw lub podmiotów, które zleciły w całości utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego innemu podmiotowi na podstawie art. 24b, mogą zlecić Agencji, na podstawie umowy, wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Przepisy art. 24b ust. 1a–5 i 9–11 stosuje się odpowiednio.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu

ziemnego mogą wystąpić do Agencji o zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczącej okresu:

- 1) do dnia 30 września 2022 r. – w terminie do dnia 28 lutego 2022 r., a umowa powinna zostać zawarta do dnia 15 marca tego roku;
- 2) od dnia 1 października 2022 r. do dnia 30 września 2023 r. – w terminie do dnia 1 sierpnia 2022 r., a umowa powinna zostać zawarta do dnia 15 września tego roku.

3. Z chwilą zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, Agencja:

- 1) nabywa, na rzecz Skarbu Państwa, od przedsiębiorstwa lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, gaz ziemny, po cenie obliczonej zgodnie z wzorem:

$$ZO = Wol \times TGE$$

gdzie:

ZO – cena nabycia,

Wol – wolumen zapasów obowiązkowych podlegających sprzedaży,

TGE – średnia arytmetyczna cen rozliczeniowych w kontraktach z dostawą planowaną w II i III kwartale 2022 r., notowanych w ostatnich 30 dniach kalendarzowych bezpośrednio poprzedzających dzień przeniesienia własności gazu ziemnego, publikowanych na stronie podmiotowej spółki prowadzącej Towarową Giełdę Energii;

oraz

- 2) wstępuje w prawa i obowiązki przedsiębiorstwa lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, wynikające z umów o świadczenie usług magazynowania zawartych z operatorem systemu magazynowania w zakresie dotyczącym zapasów obowiązkowych tego przedsiębiorstwa lub podmiotu.

4. Zapłata ceny, o której mowa w ust. 3 pkt 1, może być dokonywana w ratach. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa harmonogram płatności dokonywanych przez Agencję, przy czym całościowego rozliczenia za gaz ziemny dokonuje się nie później niż do dnia 31 sierpnia 2022 r.

5. Wykonywanie przez Agencję zadań, o których mowa w ust. 1, jest finansowane ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem

COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.³⁾).

6. Do działań podejmowanych przez Agencję w celu wykonania umowy, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25).”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495, 1532 oraz z 2021 r. poz. 1093) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) środki stanowiące zwrot kwot różnicy ceny, rekompensat finansowych oraz dofinansowań, jak również rekompensat lub zaliczek, o których mowa w art. 62g ust. 1 lub art. 62h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w art. 8, art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 13 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 13 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) wypłatę rekompensat lub zaliczek, o których mowa w art. 62g ust. 1 lub art. 62h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w art. 8, art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 13 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu.”;
- 3) w art. 15 w pkt 1 wyrazy „pkt 1–2a” zastępuje się wyrazami „pkt 1–2b”;
- 4) w art. 16 w ust. 1:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
 - „1a) weryfikacja wniosków, o których mowa w art. 62h ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz w art. 8 i art. 11 ustawy z dnia 13 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu;”;
 - b) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255 oraz z 2021 r. poz. 1535 i 2368.

„2a) dokonywanie wypłat rekompensat i zaliczek, o których mowa w art. 62g ust. 1 lub art. 62h ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz ustawie z dnia 13 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁴⁾) w art. 31zzh ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Spółka prowadząca giełdową izbę rozrachunkową oraz spółka wykonująca funkcję giełdowej izby rozrachunkowej na podstawie art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi stosuje przepisy ust. 1, 3, 4, 6 i 7 również do dnia 31 marca 2023 r., przy czym:

- 1) zwalnia się z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia finansowego w stosunku do maksymalnie 75% wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1, podmiot będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej, w przypadku gdy podmiot ten:
 - a) posiada rating kredytowy dokonany przez instytucję wskazaną w ust. 3 na minimalnym poziomie określonym w ust. 4 lub wykonuje obowiązek, o którym mowa w art. 49a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, oraz
 - b) złoży oświadczenie w formie aktu notarialnego o poddaniu się egzekucji w trybie z art. 777 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania cywilnego;
- 2) zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, dla podmiotu będącego członkiem giełdy izby rozrachunkowej nie może być większe niż 75% wartości wymaganych depozytów, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm.⁵⁾) w art. 65:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255 oraz z 2021 r. poz. 1535 i 2368.

- 1) w ust. 5 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) udzielanie pożyczek.”;
- 2) dodaje się ust. 38–43 w brzmieniu:
„38. Pożyczki, o których mowa w ust. 5 pkt 5, mogą być udzielane:
 - 1) sprzedawcy z urzędu, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego;
 - 2) przedsiębiorstwu energetycznemu realizującemu w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości dostaw paliwa gazowego do odbiorców, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia:
 - a) paliw gazowych i zobowiązań związanych z tym zakupem i jego rozliczeniem,
 - b) usług przesyłania paliw gazowych,
 - c) usług dystrybucji paliw gazowych,
 - d) usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
 - e) usług magazynowania paliw gazowych.

39. Udzielenie pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5, następuje na podstawie umowy zawieranej przez ministra właściwego do spraw aktywów państwowych z podmiotem, o którym mowa w ust. 38.

40. Łączna kwota należności z tytułu kapitału pożyczek, o których mowa w ust. 5 pkt 5, nie może w żadnym momencie przekroczyć 20.000.000.000 zł.

41. Oprocentowanie pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5, nie może być niższe niż maksymalna stawka oprocentowania środków przyjętych w depozyt przez Ministra Finansów określona według przepisów wydanych na podstawie art. 78g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, powiększona o jeden punkt procentowy.

42. Na rachunku Funduszu gromadzi się całość spłat kapitału, odsetek i innych dochodów wynikających z umowy pożyczki, o której mowa w ust. 5 pkt 5.

43. Minister właściwy do spraw aktywów państwowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania w zakresie udzielania

pożyczek, o których mowa w ust. 5 pkt 5, mając na względzie potrzebę zapewnienia prawidłowej gospodarki finansowej Funduszu oraz ochronę interesów Skarbu Państwa.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 255 i 694) w art. 41 w ust. 2 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) realizację zadań Agencji określonych w ustawie oraz w innych ustawach, w szczególności w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego, z wyłączeniem zadań realizowanych przez Agencję w zakresie zapasów interwencyjnych,”.

Art. 7. W ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1) w art. 2 w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „wpisane” zastępuje się wyrazem „zgłoszone”.

Art. 8. 1. W przypadku podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, który stosuje ceny i stawki opłat ustalone w taryfie skalkulowanej zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1 w okresie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, kwotę pierwszej rekompensaty należnej temu podmiotowi za okres od dnia wprowadzenia takiej taryfy do stosowania do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym niniejsza ustawa weszła w życie, ustala się w kwocie stanowiącej sumę zaliczek na poczet rekompensaty należnej za miesiąc od początku stosowania przez podmiot uprawniony taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1 do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym niniejsza ustawa weszła w życie, oraz zaliczki na miesiąc następujący po miesiącu złożenia pierwszego wniosku o wypłatę rekompensaty. Zaliczki za każdy miesiąc zaliczane do pierwszej rekompensaty ustala się w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy kosztami planowanymi do poniesienia przez podmiot uprawniony w danym miesiącu a kosztami uzasadnionymi w kosztach przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, a ich wysokość jest ustalana na zasadach określonych w ust. 2. Pierwsze rozliczenie otrzymanych zaliczek następuje na podstawie wniosku o rekompensatę w miesiącu następującym po miesiącu złożenia pierwszego wniosku o wypłatę rekompensaty na zasadach określonych w art. 62h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Wysokość zaliczki miesięcznej, o której mowa w ust. 1, za każdy miesiąc okresu wskazanego w ust. 1, ustala się zgodnie z następującym wzorem:

$$Z = K_P - K_T$$

gdzie:

Z – oznacza kwotę zaliczki miesięcznej (zł),

K_P – oznacza planowany koszt zakupu paliwa gazowego dla dostaw w danym miesiącu, według oświadczenia podmiotu uprawnionego (zł). Do wyliczenia kosztów planowanych, o których mowa w zdaniu pierwszym, przyjmuje się iloczyn stawki referencyjnej w wysokości 310 zł za megawatogodzinę oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowego, o której mowa w zdaniu drugim, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony, wykazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy skalkulowanej zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1 i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8 % tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości,

K_T – oznacza koszty przyjęte jako koszty uzasadnione zakupu paliwa gazowego w danym miesiącu (zł). Do wyliczenia kosztów uzasadnionych, o których mowa w zdaniu pierwszym, przyjmuje się iloczyn średniego jednostkowego kosztu zakupu paliwa gazowego, określonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, w decyzji zatwierdzającej podmiotowi uprawnionemu taryfę skalkulowaną zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1, oraz miesięcznej ilości paliwa gazowego. Jako miesięczną ilość paliw gazowych, o której mowa w zdaniu drugim, przyjmuje się roczną ilość paliw gazowych określoną przez podmiot uprawniony, wykazaną we wniosku o zatwierdzenie taryfy

skalkulowanej zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1 i stanowiącą dla miesiąca:

- 1) stycznia 2022 r. – 15% tej ilości;
- 2) lutego 2022 r. – 15% tej ilości;
- 3) marca 2022 r. – 10% tej ilości;
- 4) kwietnia 2022 r. – 10% tej ilości;
- 5) maja 2022 r. – 5% tej ilości;
- 6) czerwca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 7) lipca 2022 r. – 3% tej ilości;
- 8) sierpnia 2022 r. – 3% tej ilości;
- 9) września 2022 r. – 4% tej ilości;
- 10) października 2022 r. – 8% tej ilości;
- 11) listopada 2022 r. – 10% tej ilości;
- 12) grudnia 2022 r. – 14% tej ilości.

3. Kwotę pierwszej rekompensaty, o której mowa w ust. 1, wypłaca się na wniosek podmiotu uprawnionego w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku. Do pierwszego wniosku o wypłatę rekompensaty stosuje się odpowiednio przepisy art. 62i ustawy zmienianej w art. 1, z tym że wniosek ten składa się do Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1874 oraz z 2021 r. poz. 1505), zwanego dalej „Zarządcą Rozliczeń S.A.”, nie wcześniej niż w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. W pierwszym wniosku o wypłatę rekompensaty, o której mowa w art. 62h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, do rozliczenia faktycznych kosztów, o których mowa w art. 62h ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, uwzględnia się sumę faktycznych kosztów poniesionych przez podmiot uprawniony w okresie od dnia wprowadzenia przez ten podmiot taryfy do stosowania do ostatniego dnia miesiąca, w którym niniejsza ustawa weszła w życie. Koszty te pomniejsza się o sumę kosztów przyjętych do kalkulacji taryfy zgodnie z art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 za okres od dnia stosowania taryfy do ostatniego dnia miesiąca, w którym niniejsza ustawa weszła w życie, oraz o kwoty otrzymanych zaliczek za miesiące od dnia stosowania taryfy do ostatniego dnia miesiąca, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

5. Zaliczkę otrzymaną za miesiąc następujący po miesiącu, w którym niniejsza ustawa weszła w życie, rozlicza się, zgodnie z art. 62h ustawy zmienianej w art. 1, w wniosku składanym w miesiącu następującym po miesiącu, w którym składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 4.

Art. 9. 1. Odbiorca, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa po raz pierwszy oświadczenie, o którym mowa w art. 62ba ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, sprzedawcy paliw gazowych, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, na mocy umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej dostarcza paliwo gazowe temu odbiorcy, w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Odbiorcy, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. c oraz d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składają po raz pierwszy oświadczenia, o których mowa odpowiednio w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sprzedawcy paliw gazowych, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, na mocy umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej dostarcza paliwo gazowe tym odbiorcom, w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Niezłożenie przez odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. c oraz d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie określonym w ust. 2 uprawnia sprzedawcę paliw gazowych do niestosowania wobec tych odbiorców taryfy, o której mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Złożenie przez odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. c oraz d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, po upływie terminu określonego w ust. 2 zobowiązuje sprzedawcę paliw gazowych do stosowania wobec tych odbiorców taryfy, o której mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ze skutkiem od dnia następującego po dniu złożenia oświadczenia.

5. Sprzedawca paliw gazowych dokonuje rozliczeń z odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz Zarządcą Rozliczeń S.A. na podstawie oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

6. Nadanie oświadczenia w formie przesyłki poleconej w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej jest równoznaczne ze złożeniem go sprzedawcy paliw gazowych.

7. Złożenie oświadczenia przez odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b oraz c ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie zwalnia z obowiązku złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 62ba ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne, któremu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes URE zatwierdził taryfę na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje tę taryfę dla wszystkich odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Jeżeli jednak ceny i stawki opłat w tej taryfie są wyższe od cen i stawek opłat w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, to przedsiębiorstwo, o którym mowa w zdaniu pierwszym, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. stosuje ceny i stawki opłat w wysokości odpowiadającej cenom i stawkom opłat dla grup taryfowych w zatwierdzonej przez Prezesa URE taryfie na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla tego przedsiębiorstwa. Ceny określone w niższej z tych taryf mają charakter cen maksymalnych.

2. Jeżeli w umowach zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym a odbiorcą, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są stosowane ceny i stawki opłat korzystniejsze dla tego odbiorcy niż ustalone na podstawie ust. 1, ceny i stawki te stosuje się do czasu ustania ich obowiązywania zgodnie z umową.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie posiadało taryfy zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje w umowach ze wszystkimi odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą

ustawą, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., ceny i stawki opłat w wysokości odpowiadającej cenom i stawkom opłat dla grup taryfowych w zatwierdzonej przez Prezesa URE taryfie na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. Ceny wynikające z tej taryfy mają charakter ceny maksymalnej.

4. Kwalifikację odbiorców przedsiębiorstw energetycznego, o których mowa w ust. 1 i 3, do grup taryfowych stosuje się zgodnie z zasadami określonymi w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1. W przypadku gdy zatwierdzona przez Prezesa URE taryfa na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, nie zawiera grup taryfowych dla odbiorców danego rodzaju paliwa gazowego, stosuje się odpowiednio ceny i stawki opłat dla grup taryfowych dla gazu zaazotowanego (Ls) w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1 dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

5. Jeżeli w umowach zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym a odbiorcą, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, są stosowane ceny korzystniejsze dla tego odbiorcy niż ustalone na podstawie ust. 3, ceny te stosuje się do czasu ich obowiązywania zgodnie z umową. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 3, posiada taryfę określającą ceny i stawki opłat na poziomie niższym niż ceny i stawki opłat w zatwierdzonej przez Prezesa URE taryfie na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, taryfę tę stosuje się do czasu jej wygaśnięcia.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi w rozliczeniach z odbiorcami stosuje stawki opłat inne niż cena paliwa gazowego, w wysokości nie wyższej niż obowiązujące w dniu 1 stycznia 2022 r. Stawki te stosuje się do dnia 31 grudnia 2022 r. Z tytułu stosowania stawek rekompensata nie przysługuje.

Art. 11. 1. Przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 3, w okresie stosowania taryfy lub cen i stawek określonych odpowiednio zgodnie z art.

10 ust. 1 lub 3 dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przysługuje rekompensata na zasadach określonych w ust. 2 oraz zaliczki na jej poczet, o których mowa w ust. 4. W przypadku określonym w art. 10 ust. 2 i 5 rekompensata nie przysługuje.

2. Rekompensata, o której mowa w ust. 1, przysługuje:

- 1) w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 3, dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w okresie ustalonym zgodnie z ust. 1, i różnicy pomiędzy poziomem cen, jakie to przedsiębiorstwo energetyczne stosowało w dniu 1 stycznia 2022 r. dla tych odbiorców, a poziomem cen określonych zgodnie z art. 10 ust. 1 lub 3. Ceny na dzień 1 stycznia 2022 r. ustala się według taryf, cenników oraz umów określających ceny i stawki przedsiębiorstwa energetycznego a jego odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na dzień 1 stycznia 2022 r. oraz
- 2) w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 3, dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w okresie ustalonym zgodnie z ust. 1, i różnicy pomiędzy poziomem cen i stawek określonych w taryfie tego przedsiębiorstwa, którą by ono stosowało bez uwzględniania art. 10 ust. 1 lub 3 dla tych odbiorców, a poziomem cen określonych zgodnie z art. 10 ust. 1 lub 3.

3. W przypadku przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 3, wypłacana jest, na wniosek tego przedsiębiorstwa, zaliczka na poczet rekompensaty, o której mowa w ust. 1.

4. Zaliczkę, o której mowa w ust. 3, wylicza się:

- 1) w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w roku 2021 i różnicy pomiędzy kwotą referencyjną w wysokości średnioważonej ceny rynku dnia następnego gazu RDNg wyrażonej w złotych za megawatogodzinę opublikowanej przez spółki prowadzącej towarową giełdę energii dla miesiąca grudnia 2021 powiększona o 10% ze względu na dużą

niepewność rynkową w tym ryzyko zmienności, a poziomem cen określonym w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz

- 2) w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 3, dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i różnicy pomiędzy kwotą referencyjną wynoszącą 310 złotych za megawatogodzinę (zł/MWh) a poziomem cen określonym w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

5. Ilość paliwa gazowego przyjmowaną dla zaliczki, o której mowa w ust. 4 pkt 1, ustala się na podstawie zaświadczenia właściwych operatorów systemów dystrybucyjnych w rozumieniu art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz operatora systemu przesyłowego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne na zasadach określonych w ust. 12.

6. Ilość paliwa gazowego przyjmowaną dla zaliczki, o której mowa w ust. 4 pkt 2, jest ustalana na podstawie rocznej ilości paliwa gazowego określonej przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, wykazaną w zatwierdzonym wniosku o zatwierdzenie taryfy przez Prezesa URE dla tego przedsiębiorstwa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

7. Zaliczkę, o której mowa w ust. 3, wypłaca się w czterech równych ratach, w terminach:

- 1) pierwsza rata – płatna w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1;
- 2) druga rata – płatna w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, złożonego nie wcześniej niż dnia 15 marca 2022 r.;
- 3) trzecia rata – płatna w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, złożonego nie wcześniej niż dnia 15 czerwca 2022 r.;

4) czwarta rata – płatna w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, złożonego nie wcześniej niż dnia 15 września 2022 r.

8. Zaliczkę, o której mowa w ust. 3, w zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, wypłaca Zarządca Rozliczeń S.A. w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 7. Zatwierdzenie wniosku nie wymaga wydania decyzji administracyjnej. Przepisy art. 62i ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio.

9. Wniosek o rozliczenie rekompensaty przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 3, składa do Zarządcy Rozliczeń S.A. nie później niż do dnia 30 listopada 2023 r.

10. Rekompensata zostanie rozliczona w terminie do dnia 31 grudnia 2023 r. Zarządca Rozliczeń S. A. po zebraniu stosownych dokumentów określi kwotę ostatecznej rekompensaty. W przypadku gdy kwota zaliczek, o których mowa w ust. 4, wypłaconych na poczet rekompensaty, o której mowa w ust. 1, jest wyższa niż kwota ostatecznej rekompensaty, Zarządca Rozliczeń S.A. wzywa przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, do zwrotu różnicy w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku gdy kwota zaliczek, o których mowa w ust. 4, wypłaconych na poczet rekompensaty, o której mowa w ust. 1, jest niższa niż kwota ostatecznej rekompensaty, Zarządca Rozliczeń S.A. dokonuje wyrównania tej różnicy na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia określenia kwoty ostatecznej rekompensaty.

11. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne:

- 1) nie złożyło wniosku o korektę rekompensaty lub zaliczki do dnia 31 grudnia 2023 r., lub
- 2) nie dostosowało cen i stawek opłat w zakresie określonym w art. 10 ust. 1 i 3 – jest zobowiązane zwrócić w całości otrzymane środki rekompensaty lub zaliczki wraz z odsetkami, a pobrane środki uznaje się za pobrane nienależnie. Przedsiębiorstwo energetyczne, które otrzymało rekompensatę nienależnie, jest obowiązane do jej zwrotu. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot Zarządca Rozliczeń S.A. wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty naliczane są odsetki za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

12. Operatorzy systemów dystrybucyjnych oraz operator systemu przesyłowego w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy określają całkowitą ilość paliwa gazowego dostarczoną w roku 2021 przez wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność w zakresie obrotu paliwem gazowym do wszystkich odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, a przyłączonych do sieci danego operatora systemów dystrybucyjnych oraz operatora systemu przesyłowego.

13. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, składa do właściwych operatorów systemów dystrybucyjnych oraz operatora systemu przesyłowego wnioski o potwierdzenie dostarczonej przez to przedsiębiorstwo energetyczne w roku 2021 ilości paliwa gazowego dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. We wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, przedsiębiorstwo energetyczne przedstawia własne wyliczenia ilości paliwa gazowego, o którym mowa w zdaniu pierwszym. Operatorzy systemów dystrybucyjnych oraz operator systemu przesyłowego, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wystawiają zaświadczenie w przedmiocie ilości paliwa gazowego dostarczonego przez wnioskujące przedsiębiorstwo energetyczne dla jego odbiorców, o których mowa w ust. 1, w roku 2021, przy czym, o ile nie jest możliwe dokładne określenie takiej ilości, operatorzy ci podają tę ilość z przybliżeniem uwzględniającym maksymalne zaokrąglenie do 110% takich szacunków opartych na własnych danych i po zweryfikowaniu danych przedsiębiorstwa energetycznego podanych we wniosku, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

14. Komunikacja pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym, o którym mowa w ust. 1, a operatorami systemów dystrybucyjnych oraz operatorem systemu przesyłowego odbywa się w formie elektronicznej, przy czym dokument wystawiony przez operatora systemu dystrybucyjnego lub operatora systemu przesyłowego jest opatrzony podpisem posiadającym kwalifikowany certyfikat podpisu elektronicznego wystawiony przez dostawcę usług zaufania, o którym mowa w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797).

Art. 12. 1. Przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 3, w zakresie ilości paliwa gazowego dostarczanego do odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje prawo do

rekompensaty tylko na podstawie art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, za okres, w którym stosuje lub stosowałby taryfę określoną zgodnie z art. 62f ustawy zmienianej w art. 1.

2. Dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 1, rekompensata na podstawie art. 11 niniejszej ustawy, w zakresie ilości paliwa gazowego dostarczanego do odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje tylko za okresy poprzedzające okres określony w ust. 1. Za pozostałe okresy rekompensata taka przysługuje tylko w odniesieniu do ilości paliwa gazowego dostarczonego przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Jeżeli przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE zatwierdził taryfę na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, lecz zgodnie z art. 10 ust. 1 lub 3 niniejszej ustawy przedsiębiorstwo to taryfy tej nie stosuje, prawo do rekompensaty, o której mowa w art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, przedsiębiorstwo energetyczne nabywa za okres rozpoczynający się od miesiąca następującego po miesiącu, w którym Prezes URE zatwierdził przedsiębiorstwu energetycznemu taryfę na podstawie art. 62f ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Składając wniosek o rekompensatę zgodnie z art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, oświadcza, że nie skorzystało z rekompensaty, o której mowa w art. 11, albo zwróciło rekompensatę otrzymaną zgodnie z art. 11, za okres określony w ust. 1 oraz w zakresie ilości paliwa gazowego, o których mowa w ust. 1.

5. Zarządca Rozliczeń S.A. odmawia wypłaty rekompensaty, jeśli sprzedawca nie złożył oświadczenia albo nie dokonał zwrotu rekompensaty na zasadach określonych w ust. 4.

Art. 13. Przedsiębiorstwo energetyczne dostarczające paliwo gazowe do odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za pomocą gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w art. 4ia ustawy zmienianej w art. 1, stosuje w rozliczeniach z tymi odbiorcami za okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. ceny i stawki opłat nie wyższe niż ceny i stawki opłat zawarte w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, zatwierdzonej na okres od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

Art. 14. 1. Zobowiązania z tytułu obligacji lub kredytów zaciągnięte na rynku krajowym lub zagranicznym w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2026 r. przez:

- 1) sprzedawcę z urzędu, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości świadczenia usługi kompleksowej odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwie domowym, w szczególności na potrzeby bilansowania, zakupu lub rozliczenia zakupionego paliwa gazowego,
- 2) przedsiębiorcę realizującego w 2021 r. obowiązek, o którym mowa w art. 49b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w celu pozyskania środków na zagwarantowanie ciągłości dostaw paliwa gazowego do odbiorców, w szczególności na potrzeby zakupu i rozliczenia:
 - a) paliw gazowych i zobowiązań związanych z tym zakupem i jego rozliczeniem,
 - b) usług przesyłania paliw gazowych,
 - c) usług dystrybucji paliw gazowych,
 - d) usług regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego,
 - e) usług magazynowania paliw gazowych

– są objęte gwarancją Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwanego dalej „Gwarantem”.

2. Zobowiązania z tytułu obligacji lub kredytów zaciągnięte na rynku krajowym lub zagranicznym w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2026 r., są objęte gwarancją, o której mowa w ust. 1, również w przypadku gdy środki pozyskane z tych obligacji lub kredytów są przeznaczone na spłatę zobowiązań z tytułu innych kredytów lub obligacji, zaciągniętych przez podmioty, o których mowa w ust. 1, na cele określone odpowiednio w ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Do gwarancji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2021 r. poz. 442, 1535, 2133 i 2232), z wyjątkiem przepisów art. 2b ust. 1, art. 43, art. 44, art. 45 i art. 46, które stosuje się odpowiednio.

4. Gwarancja, o której mowa w ust. 1, jest udzielana do wysokości 100% pozostających do spłaty świadczeń pieniężnych wynikających z kredytu albo wyemitowanych obligacji, objętych gwarancją, wraz ze 100% należnych odsetek od tej kwoty i innych kosztów bezpośrednio związanych z tym kredytem albo obligacjami.

5. Łączna kwota gwarancji, o której mowa w ust. 1, udzielonych:

- 1) podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie może przekroczyć 20.000.000.000 zł;
- 2) podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć 10.000.000.000 zł.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są zwolnione z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia na rzecz Gwaranta z tytułu gwarancji, o której mowa w ust. 1, i wniesienia opłaty prowizyjnej od tej gwarancji.

7. Gwarancja, o której mowa w ust. 1, jest skuteczna pod warunkiem złożenia przez Gwaranta oświadczenia o objęciu gwarancją zobowiązania z tytułu kredytu lub obligacji, o których mowa w ust. 1.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane na każde żądanie Gwaranta niezwłocznie przekazywać dokumenty i informacje niezbędne do oszacowania ryzyka dokonania przez Gwaranta zapłaty z tytułu udzielonej gwarancji, o której mowa w ust. 1.

9. Do emisji przez podmioty, o których mowa w ust. 1, obligacji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 39p – 39w ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802, 1005, 1595, 2328 i 2427).

Art. 15. 1. Łączny koszt z tytułu rekompensat, o których mowa w art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, oraz w art. 8, art. 11 i art. 12 niniejszej ustawy nie przekroczy 10 mld zł.

2. Kwoty rekompensat, o których mowa w art. 62g ustawy zmienianej w art. 1, oraz w art. 8, art. 11 i art. 12 niniejszej ustawy, nie stanowią dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2021 r. poz. 685, z późn. zm.⁶⁾).

3. Rekompensaty są wypłacane z Funduszu Wypłaty Różnicy Cen, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532 oraz z 2021 r. poz. 1903).

4. Do funduszu, o którym mowa w ust. 3, przekazuje się w roku 2022:

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 694, 802, 1163, 1243, 1598, 1626, 2076, 2105 i 2427.

- 1) 40% środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332 i 1047 oraz z 2022 r. poz. 1), ale nie więcej niż 6 424 mln zł,
 - 2) środki z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm.⁷⁾)
- w łącznej wysokości do 10 mld zł.

Art. 16. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi, które nie stosuje się do obowiązku wskazanego w art. 10 ust. 1 lub 3, podlega karze pieniężnej w wysokości nie niższej niż 1 mln zł i nie wyższej niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, to wysokość tej kary nie może być niższa niż 1 mln zł i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa osiągniętego z działalności koncesjonowanej osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Karze pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie podlegają przedsiębiorstwa energetyczne w przypadkach, o których mowa w art. 10 ust. 2 i 5.

3. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w ust. 1 Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1. Kara nałożona na kierownika może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 3, wymierza Prezes URE.

5. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy art. 56 ust. 4 i 6–7a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 17. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 2 ust. 18 ustawy zmienianej w art. 7 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 2 ust. 18 ustawy zmienianej w art. 7, nie dłużej jednak niż przez 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255 oraz z 2021 r. poz. 1535 i 2368.

Art. 18. Dysponent Funduszu Wyrównania Różnicy Cen w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonana zmiany planu finansowego tego Funduszu, celem dostosowania go do rozwiązań zawartych w niniejszej ustawie. Zmiana ta nie wymaga opinii sejmowej komisji do spraw budżetu.

Art. 19. Środki ze sprzedaży uprawnień do emisji, naliczone zgodnie z art. 15 ust. 4 pkt 1 od środków uzyskanych na aukcjach przeprowadzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są przekazywane do Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny z wpływów uzyskanych na kolejnych aukcjach przeprowadzanych po wejściu w życie niniejszej ustawy do wysokości tych wpływów w pierwszej kolejności wobec ich innego przeznaczenia.

Art. 20. 1. Maksymalny łączny limit wydatków Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 10 mld zł.

2. Maksymalny limit wydatków Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny będący skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi:

- 1) w 2022 r. – 10 000 000 000 zł;
- 2) w 2023 r. – 2 000 000 000 zł;
- 3) w 2024 r. – 1 000 000 000 zł;
- 4) w latach 2025–2031 – 0 zł.

3. W przypadku przekroczenia w dniu 30 czerwca odpowiednio 2022, 2023 i 2024 r. przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków określonego w ust. 2 stosuje się mechanizm korygujący polegający na redukcji kolejnych wypłat ze współczynnikiem 0,7.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 2, jest Zarządca Rozliczeń S.A.

5. Zarządca Rozliczeń S.A. jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

Art. 21. 1. Maksymalny limit wydatków Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych na realizację działania, o którym mowa w art. 70c ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, wynosi:

- 1) w 2022 r. – 6 000 000 000 zł;
- 2) w latach 2023–2031 – 0 zł.

2. Właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych.

3. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych odstępuje od realizacji działania, o którym mowa w art. 70c ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 2, którego skutkiem byłoby przekroczenie limitu, o który mowa w ust. 1.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Elżbieta Witek

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....